

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

**60. CUMHURİYET
HÜKÜMETİ PROGRAMI
VE
2008 MALİ YILI
BÜTÇESİ
KONUŞMALARI**

DEVLET BAHÇELİ

EGEMENLİK KAYITSIZ ŞARTSIZ MİLLETİNDİR

www.mhp.org.tr

milliyetçi hareket partisi

03 Eylül 2007- TBMM Genel Kurulu

**MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ
GENEL BAŞKANI**

**SAYIN
DEVLET BAHÇELİ'NİN**

**60. HÜKÜMET PROGRAMI
GÖRÜŞMELERİNDE**

**YAPMIŞ OLDUKLARI
KONUŞMA METNİ**

**03 EYLÜL 2007
PAZARTESİ
ANKARA**

EGEMENLİK KAYITSIZ ŞARTSIZ MİLLETİNDİR

**Sayın Başkan,
Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin,
Değerli Üyeleri,**

60. Cumhuriyet Hükümeti'nin Programı hakkında Milliyetçi Hareket Partisi'nin görüş ve düşüncelerini açıklamak amacıyla huzurunuzda bulunuyorum.

23. Dönem çalışmalarının Türkiye'nin huzuru, güvenliği, kardeşliği ve mutluluğunun hayrına sonuçlar doğurması dileğiyle Yüce Meclis'i en derin saygılarımla selamlıyorum.

Bu duygularla 22 Temmuz 2007 seçimleriyle Türkiye Büyük Millet Meclisi üyesi olan değerli milletvekillerini kutluyorum.

Türkiye'nin içinden geçtiği bu hassas dönemde, Anayasa'da çizilen çerçevede ve milletvekili yeminlerine sadık kalarak icra edecekleri görevlerinde kendilerine başarılar diliyorum.

Bütün siyasi partilerimizin Yüce Meclis'i bekleyen tarihi görev ve sorumlulukların bilinci içinde olduklarını, sözleri ve fiilleriyle bunun gereklerini yerine getireceklerini ümit ve temenni ettiğimizi buradan belirtmek istiyorum.

Türkiye 22 Temmuz seçimlerine demokrasimiz açısından bir olgunluk sınavı sayılamayacak sancılı bir süreç sonrası gitmiştir.

Sandık başında tecelli eden milli irade ortaya yeni bir siyasi tablo çıkarmıştır.

23. Yasama Dönemi, geniş bir yelpazeye yayılan farklı siyasi görüşlerin Meclis'te temsil edildiği yeni bir açılımla başlamıştır.

Katılımın yüksek olduğu seçimler, geçtiğimiz dönemdeki demokrasi çarpıklığını gidermiş ve Meclis'te temsil oranı yüzde seksenbeşler düzeyini aşmıştır.

Bugün itibariyle, Meclis'te, dördü grup kurma hakkı bulunan yedi siyasi parti temsil edilmektedir.

Bunu, genç Türk demokrasisinin geleceği açısından çok iyi değerlendirilmesi gereken bir fırsat olarak gördüğümüzü belirtmek isterim.

22 Temmuz seçimlerinde aziz milletimiz AKP'ye ikinci dönem iktidar görevi vermiştir.

Türk milletinin bu kararını herkes kabul etmek ve buna saygı göstermek durumundadır.

Parlamente demokrasilerde egemenliğin yegane sahibi Türk milletidir.

Demokrasiye inanan herkesin şimdi yapması gereken, bu milli iradeyi sorgulamak veya zafer sarhoşluğuna kapılmak değil, bunun anlamını çok iyi değerlendirmek ve bundan gerekli sonuçları çıkartmak olmalıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi aziz milletimizin bize verdiği muhalefet görevini ve sorumluluğunu saygıyla karşılamıştır.

Önümüzdeki dönemde temel amacımız, bu takdire uygun olarak, ilkeli, seviyeli, dürüst, sorumlu ve etkili bir muhalefet anlayışı sergilemektir.

MHP, kısır çekişmelerin ve gerginliklerin tarafı olmayarak Türkiye'nin sorunlarının çözümüne, sarsılmaz ve değişmez ilke ve inanışları doğrultusunda, yapıcı katkılarda bulunacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi, bu konuda siyaset geleneğimizin gelişmesine hizmet edecek bir örnek oluşturmaya karardır.

**Sayın Başkan,
Değerli Milletvekilleri,**

Seçim sonrası dönemde iktidar partisinin sergilemesi beklenen tutum ve anlayışla ilgili olarak, unutulmaması gereken bazı gerçekleri bu vesileyle kısaca hatırlatmak isterim.

Bunlardan birincisi, demokrasi'nin ruhu ve gerçek anlamıyla ilgilidir.

Demokrasi, Meclis'te sandalye sayısına dayanan basit ve çıplak bir aritmetik denklemi veya işlemi değildir.

Dürüst, temiz ve namuslu bir siyaset anlayışını gerektiren demokrasi, sağlam inanışlara ve

teminatlara dayanan bir ahlak, fazilet ve feragat rejimidir.

Demokrasi'nin yaşaması ve kök salması için şart olan manevi iklimin temel unsurlarının itidal, basiret, hoşgörü, karşılıklı anlayış, demokratik uzlaşma kültürü ve siyasi sorumluluk ahlâkı olduğu unutulmamalıdır.

Bu gerçekler karşısında, milli iradeyi bir kılıf olarak kullanarak demokrasiyi basit bir parmak hesabına dayanan Meclis çoğunluğuna indirgemek, demokrasinin özüne olan inançsızlığın bir ifadesi sayılacaktır.

Bu bahiste dikkatlerinize getirmek istediğim diğer bir husus, seçim sonuçlarının ifade ettiği anlamın münhasıran rakamsal sonuçlara bakılarak değerlendirilemeyeceği gerçektir.

22 Temmuz 2007 seçimleri sonuçlarının AKP iktidarı açısından doğru okunması ve anlaşılması bu bakımdan büyük önem taşımaktadır.

Seçimlerde AKP'nin oylarını önemli ölçüde arttırdığı tartışılmaz bir gerçektir. Ancak, artan bu desteğin ne anlam taşıdığı çok iyi anlaşılmalıdır.

Türkiye AKP'nin önceki iktidarında büyük bir yıpranma, yozlaşma ve yıkım dönemi yaşamıştır.

Bunun ağır tahribatı ortada durmakta ve etkileri her alanda ağırlaşarak hissedilmektedir.

22 Temmuz seçimleri bu karanlık dönemi aklamamıştır.

Seçim sandığı başında tercihini ortaya koyan Türk Milleti, ortak değerlerimiz olan milli kimlik, milli birlik, Cumhuriyet'in temelleri ve devletin kuruluş ilkelerinin tahrip edilmesi sonucunu doğuracak gaflet politikalarının sürdürülmesi için AKP'ye izin ve icazet vermemiştir.

AKP iktidarının bu gerçekleri çok iyi görmesi ve bu ikinci dönemde geçmişteki hatalardan ders alması, Türkiye'nin geleceği açısından hayati önem taşımaktadır.

**Sayın Başkan,
Değerli Milletvekilleri,**

Türkiye çok ağır bir bunalım sürecinden geçmekte, ülke ve millet olarak içine sürüklendiğimiz kriz ortamı giderek derinleşmektedir.

Önümüzdeki bu nazik dönemde Türkiye Büyük Millet Meclisi Türkiye'nin kaderini ilgilendiren hayati görev ve sorumluluklarla karşı karşıyadır.

Bu bunalım sürecinden çıkış yollarının aranacağı tek organ, milli iradenin tecelli ettiği yegâne yer olan Türkiye Büyük Millet Meclisi'dir.

Türkiye'nin sorunları ortak aklın ve sağduyunun rehberliğinde bu kutsal çatı altında çözülecektir.

Bunun için, ilk önce, sorun alanları ve dinamikleri hakkında, iktidarı ve muhalefetiyle bütün siyasi partilerin üzerinde buluşabileceği asgari bir müşterek zemininin oluşturulması hayati önem taşımaktadır.

Bu yöndeki ortak çabalarda hareket noktamız, doğru tespit ve teşhislere dayalı, dürüst ve objektif bir değerlendirme yapmaktır.

Temel sorun alanları, önem ve öncelik itibariyle üç ana noktada toplanabilecektir.

Bunlardan birincisi, Türkiye'nin karşısındaki çok ciddi iç ve dış güvenlik tehlikeleri ve tehditleridir.

Etnik bölünmeyi amaçlayan kanlı terör, siyasi ayrılıkçılık hevesleri ve etnik tahrikler önümüzdeki en büyük sorundur.

Bugün Türkiye'de iç huzur, kardeşlik ve dayanışma ruhu yara almıştır.

Türkiye'nin varlığına ve milli birliğine kastetmeyi amaçlayan kanlı terör son dönemde tırmanmış, etnik bölünmeye zemin hazırlamaya yönelik iç ve dış tahrik ve dayatmalar hız kazanmıştır.

Türkiye Cumhuriyeti devletinin temel harcı olan bütün ilke ve esaslar tartışmaya açılmış, milli devlet niteliğini ve üniter yapısını tasfiye etmeyi hedef alan bir kampanya başlatılmıştır.

Türkiye, bilinçli, sistemli ve sinsi tahriklerle bir kavga ve iç çatışma ortamına çekilmek istenmektedir.

İkinci büyük sorun ise, Türkiye'nin çok tehlikeli bir cepheleşme sürecine sürüklenmiş olmasıdır.

Toplumsal huzursuzluk, gerginlik ve çatışma alanları her geçen gün genişlemekte, kamplaşma ve kutuplaşma sürecinin yıkıcı tahribatı Türkiye'yi için için kemirmektedir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin temel nitelikleri, demokratik rejim, milli ve manevi değerlerimiz siyasi ve toplumsal çatışma alanı haline getirilmiştir.

Türk milleti, “ilerici-gerici”, “laik-dindar”, “inançlı-inançsız” ayırımına dayalı kamplara bölünmüş, buna dayalı iki Türkiye tablosu çizilmeye çalışılmıştır.

Türkiye'nin bu gerginlik denklemini aşmak, bu kısır döngüyü kırmak zorunda olduğunu herkes kabul etmelidir.

Her alana yayılan bu süreci durdurmak, Türkiye'nin birlik, bütünlük ve huzur içinde ve demokrasimizi koruyarak onurlu ve aydınlık bir geleceğe yürümesini sağlamak siyaset kurumunun önündeki en öncelikli görev ve sorumluluktur.

Siyasi partiler varlık nedenlerinin bu olduğunu anlamalıdır.

Üçüncü sorun alanını, siyasi ve sosyal bünyemizle ilgili yapısal hastalıklar oluşturmaktadır.

Siyasi ve ahlaki çürüme devlet ve toplum hayatımızı bir kanser gibi sarmıştır.

Yozlaşma kültürü her alanda kök salmış, Türkiye yolsuzluk, vurgun, talan ve kanunsuzluklar ülkesi olmuştur.

Bunun sonucunda devlete ve adalete olan güven duygusu zedelenmiştir.

Siyaset kurumu kirlenmiş ve toplum nazarında çok ağır bir itibar kaybına uğramıştır.

**Sayın Başkan,
Değerli Milletvekilleri,**

Çok genel çerçevesiyle çizmeye çalıştığım bu Türkiye manzarası, her yönüyle karanlık bir tablodur.

Siyasi partilerin ülke sorunları hakkında farklı görüş ve yaklaşımlara sahip olmaları doğaldır. Ancak, Türkiye'nin kaderini ilgilendiren hayati meselelerde asgari müştereklerde buluşulması bir zarurettir.

Burada hepimizin aynı geminin yolcusu olduğu unutulmamalı, Türkiye'nin geleceğini her düşüncenin üstünde tutan milli bir seferberlik ruhu sergilenmelidir.

Yüce Meclis bu konularda üzerinde birleşebileceğimiz Milli Hassasiyetler Paydası oluşturmalıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi, bu hususlardaki samimi düşüncelerini siyasi partilerin değerlendirmesine sunmak istemektedir.

**Sayın Başkan,
Değerli Milletvekilleri,**

Türkiye'nin önündeki en büyük sorun olan kanlı terör ve etnik bölücülük son dönemde tehlikeli boyutlar kazanmıştır.

Türk milletinin kardeşliğini, devletin siyasi yapısını ve toprak bütünlüğünü hedef alan etnik tahrikler pervasızca sürdürülmektedir.

Milli kimlik ekseninde sürdürülen tartışmalar, Türk milletini parçalamayı ve üniter yapıda kurul-

muş milli devlet niteliğini tasfiye etmeyi amaçlayan stratejinin ilk perdesi olarak görülmelidir.

Etnik köken temelinde bölünmeyi amaçlayan bu süreçte, Türk vatandaşlarının Türk milletine mensubiyet şuurunun zayıflamasına ve Türklüğün etnik bir alt kimlik konumuna itilmesine çalışılmaktadır.

Etnik kimliklerin milli azınlık olarak tanınması, bu etnik özelliklere Anayasa teminatı altında siyasi ve hukuki statü kazandırılması, Türkiye'nin milli birliğini yıkarak Türk milletinden ayrı bir millet yaratma arayışlarının temel stratejisidir.

Türkiye üzerinde oynanmak istenen bu hain oyunun nihai hedefi, **tek millet-tek devlet** esasına dayanan Türkiye Cumhuriyeti'nin milli birlik, bölünmez bütünlük ve milli egemenlik anlayışının yeniden tanımlanması ve çok kimlikli, çok milletli parçalı bir devlet yapısının devletin yeni kuruluş esası olarak kabul edilmesidir.

Kanlı terörden beslenen etnik bölücülük sorununun, temel hak ve özgürlük sorunu ve meşru bir kimlik talebi olarak tanımlanmaya çalışılmasının amacı budur.

Toplumsal huzur ve barışın sağlanması için demokratikleşme alanının genişletilerek siyasi açılım yapılması çağrıları da aynı amaca yöneliktir.

**Sayın Başkan,
Değerli Milletvekilleri,**

Türk milleti ve milli kimlik kavramları ile devletin kuruluş ilkelerinin doğru anlaşılması hayati önem taşımaktadır.

Türkiye'nin uzun tarihi geçmişine bakıldığında şu gerçekleri herkes teslim edecektir:

Millet kavramı, her dönemde, etnik köken, dil, din ve mezhep farklılıklarını aşan kaynaştırıcı bir kavram olarak görülmüştür.

Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunda millet kavramı bu niteliğiyle kabul edilmiştir. Ortak kültür, tarih bilinci ve paylaşılan ortak değerler esas alınmıştır. Etnik köken, dil ve din gibi farklı özelliklere bakılmamıştır.

Türk milletini oluşturan temel bağ, kan bağı ve soybirliği değil kültür ve duygularda ortaklıktır.

Ortak bir geçmişi paylaşan, ortak bir kültürü yaşayan ve ortak bir gelecek idealine inanan tüm Türk vatandaşları, etnik kökenleri ne olursa olsun, Türk milleti kimliğinde birleşmişler ve Türk Milleti-ne ortaklaşa vücut vermişlerdir.

Bin yıla yakın bir süredir birlikte yaşayan, ortak bir kaderi paylaşan ve Türkiye Cumhuriyeti'ne vatandaşlık bağı ile bağlı bütün Türk vatandaşları, Türk milletinin eşit ve onurlu bireyleri ve evlatlarıdır.

Bu sarsılmaz milli bağ, Türk milli kimliğinin ve Türkiye Cumhuriyeti devletinin temel harcıdır.

Türk milli kimliğinde bu şekilde birleşilmesi, Türk vatandaşlarının etnik kökenlerini, dil ve dinlerini inkar veya yok saymak anlamına asla gelmemektedir.

Büyük Atatürk'ün “Ne mutlu Türküm diyene” sözü, ne mutlu bu kimliği benimseyene anlamı taşımaktadır.

Türkiye Cumhuriyeti devleti tektir, ülkesi ve milleti birdir.

Şerefli Türk bayrağı ve İstiklal Marşımız bütün Türk vatandaşlarının ortak mukaddesatıdır.

Milli birlik ve bölünmez bütünlüğümüzün dayandığı temeller, tek devlet, tek millet, tek vatan, tek bayrak ve tek dil ülküsüdür.

Bu tarihi, kültürel, siyasi ve hukuki gerçekler karşısında;

Türk devletine ve Türk milletine mensubiyetin, “Türkiyelilik” gibi coğrafi bir terimle tanımlanması,

Hukuki bir statü olan vatandaşlık bağının üst kimlik olarak kabul edilerek, kurucu milli kimliğin bir alt-kimlik konumuna itilmesi,

Bu sanal kavramlar temelinde Türk milletine kimlik arayışına girilmesi, tek kelimeyle abesle iştigaldir.

Türkiye’nin milli devlet niteliği, üniter yapısı ve milli birliğinin her türlü tartışmasının üzerinde tutulması, Türk milletinin gelecek sigortası olarak görülmemelidir.

Bu ilke ve esaslar, Türk milletinin demokratik düzen içinde birarada ve kardeşçe yaşamasının da asgari şartlarıdır.

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin en öncelikli görevi, Türkiye'nin birliğine, huzuruna ve genç Türk demokrasisine sahip çıkmak olmalıdır.

Ancak, milli kimlik, milli kültür ve paylaşılan ortak değerler yok sayılarak, etnik kimlikler okşanarak ve etnik farklılıklar kaşınarak demokrasinin, toplumsal huzur ve dayanışmanın geliştiği dünyanın hiçbir yerinde görülmemiştir.

Bölücü terörün siyasi gündemine hizmet edecek zorlamaların bir kardeş kavgasına davetiye çıkarmak olacağı artık idrak edilmelidir.

Türkiye'yi bölme, etnik tahriklerle Türkiye'nin milli birliğini yıkmaya çalışma ve iç çatışma kışkırtıcılığı yapmanın demokratik hak ve özgürlüklerle savunulamayacağı ortadadır.

**Sayın Başkan,
Değerli Milletvekilleri,**

Milliyetçi Hareket Partisi'nin temsil ettiği Türk Milliyetçiliği ülküsü, bu esaslara dayanmaktadır. Türkiye Cumhuriyeti devletinin ülkesi ve milletiyle

bölünmez bütünlüğü anlayışımızın temelleri de bunlardır.

Milliyetçi Hareket, kimsenin etnik kökeniyle, dili, dini ve mezhebiyle ilgilenmeyen ve bunları sorgulamayan, Türk milleti kimliğinde birleşerek millet olgusuna birlikte vücut veren bütün vatandaşlarımızı bir bütün olarak kucaklayan bir anlayışın sahibidir.

Bu milli duruşumuzu, Türkiye'yi 36 etnik gruba bölen ve MHP'yi etnik bölücülerle aynı denklemin çatışmacı diğer ucu olarak göstermeye çalışan Sayın Başbakan'a bu vesileyle bir kere daha hatırlatmak isterim.

Bizim durduğumuz nokta budur.

Bu ilkeler Milliyetçi Hareket Partisi'nin TBMM 23. Dönem çalışmalarında değişmeyen rehberi olacaktır.

Başta yeni Anayasa olmak üzere terörle mücadele ve siyasi reform konularındaki yaklaşımımıza bu ilkeler yön verecektir.

Şimdi başta iktidar partisi olmak üzere bütün siyasi partilerden beklenen, bu milli konularda ne-

rede durduklarını, özetlemeye çalıştığım bu değerler manzumesinin neresinde bulduklarını sözleri ve fiilleriyle ortaya koymalarıdır.

**Sayın Başkan,
Yüce Meclis'in Değerli Üyeleri,**

Cumhuriyet, demokratik rejim ve Türkiye'nin milli ve manevi değerleri milli birliğimizin siyasi, sosyal ve kültürel temelleridir.

Ülke ve millet olarak Türkiye'nin kaderi ve geleceği, her şeyden önce bu temellerin sarsılmamasına bağlıdır.

Türkiye'nin onurlu ve aydınlık geleceği ancak bu temeller üzerinde yükselecektir.

Bunların iç siyaset malzemesi olarak kullanılması Türkiye'nin milli birliğini zedeleyen bir husumet cepheleşmesinin zeminini hazırlamaktadır.

Son dönemde laiklik ve din ve vicdan özgürlüğü ekseninde hız kazanan kısır tartışma ve çekişmeler bu bakımdan endişe vericidir.

Laiklik ilkesi ve din ve inanç konuları, çok yönlü hassasiyetler taşıyan nazik konulardır.

Bu konuları siyasi amaçlarla sürekli kaşıyan ve kullanan karşıt kutuplar, Türkiye'nin karşısında bir gerginlik denklemini çıkarmıştır.

Bu ayrıştırıcı siyasi istismar politikaları sonucu bu değerler siyasi gerilim hattına dönüştürülmüştür.

Türk milleti, hem cumhuriyeti ve demokrasiyi, hem de manevi değerlerini birlikte yaşatma iradesine ve tecrübesine sahiptir.

Burada temel sorun, bu temel değerler üzerinden nifak ve istismar siyaseti yapan çarpık zihniyetlerdir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin temel nitelikleri ve manevi değerlerinin siyasi ve toplumsal çatışma arenası olmaktan çıkarılması için, ilk önce, bu değerlerin iç siyaset malzemesi ve siyasi rant kapısı olarak görülmesinden vazgeçilmelidir.

Türk milletinin din ve inanç temelinde kamplara bölünmesinin çok tehlikeli bir husumet cepheleşmesi olacağını herkes görmelidir.

Dini inançlar Cumhuriyete ve devlete meydan okuma aracı olarak kullanılmamalı, devlet ve ku-

rumları da inançlarla kavgalı duruma düşmemeye, böyle bir görüntü vermemeye özen göstermelidir.

Hem laiklik ilkesinin hem de Türk milletinin inanç ve değerlerinin sürekli gerginlik ve çekişme konusu olmaktan çıkarılması için, siyaset kurumu üzerine düşen görev ve sorumluluğun gereklerini iyi niyetle yerine getirmelidir.

Kronik gerginlik kaynağı haline gelen toplumsal huzursuzluk konuları, toplumumuzu kucaklayacak bir sağduyu ve hoşgörü ortamı yaratılması yoluyla gündemden çıkarılmalıdır.

Bireysel hak ve özgürlükler, devletin temel ilkeleri, Anayasal düzenin esasları ve hukuk sistemi bu konuda rehber olmalıdır.

Herkes, bu yönde milli bir mutabakata varılması için ortak çaba göstermelidir. Burada en büyük görev iktidar partisinindir. Bunun için dürüst ve samimi olmaları yeterlidir.

**Sayın Başkan,
Değerli Milletvekilleri,**

Siyasi ve toplumsal bünyemizi zehirleyen kronik hastalıklarla mücadele, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin önündeki en önemli konulardan birisidir.

Dürüst ve namuslu bir siyaset anlayışının tesisi, siyasi ve ahlaki kirlilikle topyekün mücadele ve gerginlikten beslenen çatışmacı siyaset kültürü yerine, siyasi sorumluluk ahlakı ve demokratik uzlaşma kültürünün siyasi ve toplumsal hayatımıza hakim kılınması, Parlamenter demokrasinin geleceği bakımından hayati önem taşımaktadır.

Bu amaçla öncelikli olarak ele alınması gereken temel konular şu başlıklar altında toplanabilecektir.

Türkiye'de, son dönemde, her alanda kurumsallaşan vurgun, soygun ve yolsuzluk hanedanlığı kurulmuştur.

Bu hanedanlığın çökertilmesi, yolsuzluk ve kanunsuzlukların kökünün kazınması ve sorumlularından Türk adaleti önünde hesap sorulmasının sağlanması, iktidarı ve muhalefetiyle siyaset kurumu-

nun kaçamayacağı siyasi, vicdani ve ahlaki bir sorumluluktur.

Türkiye Büyük Millet Meclisi siyasi ve ahlaki yozlaşma ile mücadelede Türk toplumuna örnek ve öncü olmak zorundadır.

Devlet yönetiminde bulunanların, kamu gücünü, yetkilerini ve imkânlarını kullananların her yönüyle hesap verecek durumda olmaları, kendileri bakımından ahlaki bir vecibe olarak görülmelidir.

Bu, aynı zamanda demokratik rejimin de sigortasıdır.

Bu bakımdan Parlamento'nun itibarını korumak, demokratik rejimin geleceğine, milli irade ve millet egemenliğinin üstünlüğüne sahip çıkmak için de elzemdir.

Parlamento'nun demokrasiyi korumak için elindeki en önemli vasıta, sergileyeceği ahlaki duruş, tasarruf ve davranışlarıyla Türk milletinin vicdanında kazanacağı itibardır.

Demokratik rejimin teminatının aranacağı yegâne yer, kamu vicdanıdır.

Bu nedenle, Türkiye Büyük Millet Meclisi, vicdanları yaralayan bir kangren haline gelen milletvekili dokunulmazlığı ayıbı ve özründen biran önce kurtulmalıdır.

Türk milletinden aldığı yetkiyle ikinci dönem iktidar olan AKP, bu konudaki direnişinden vazgeçmek durumunda olduğunu artık idrak etmelidir.

Bugün Türkiye'nin, IMF ve Avrupa Birliği çıpasından çok daha önemli olan siyasi ve toplumsal ahlak çıpasına ihtiyacı bulunmaktadır.

Bu yolu açacak olan da Türkiye Büyük Millet Meclisi'dir.

Bu amaçla, milletvekili dokunulmazlığı yasama faaliyetleriyle sınırlı bir çerçevede süratle kaldırılmalı, yolsuzlukla topyekün mücadele için milli bir program bu Parlamento çatısı altında uygulamaya konulmalıdır.

Bunun yanı sıra, siyasi partilerin ve üst siyasi yönetim kadrolarının her kademede faaliyetlerini etik esaslara bağlayan kapsamlı bir Siyasi Ahlak Yasası çıkartılması öncelikli bir hedef olarak belirlenmelidir.

Bununla bağlantılı olarak, sosyal ahlak üçgeni olarak tanımlanabilecek siyaset, medya ve iş dünyası ilişkilerinde hakim olacak temel ahlak kuralları da behemahal hayata geçirilmelidir.

**Sayın Başkan,
Değerli Milletvekilleri,**

Hükümet Programının ağırlık merkezini oluşturan ekonomik ve mali politikalar bölümleri, saptırılmış ve kurgulanmış rakamlarla pembe tablolar çizmektedir.

Bu konular elbette bütçe görüşmelerinde her yönüyle ele alınacak ve gerçeğe bütünü çıplaklığıyla ortaya konulacaktır.

Ancak, bu vesileyle kısa bir hatırlatmada bulunmak istiyorum.

AKP'nin ekonomik performansını 2002 yılını referans alarak "Cumhuriyet tarihimizin en parlak dönemlerinden biri" olarak nitelendiren Hükümet Programı, bundan önceki dönemi kayıp yıllar olarak mahkûm etmiştir.

AKP, 2002 yılında, krizlere karşı dayanıklılığı arttırılmış, hesapları şeffaflaştırılmış, görev zararları tasfiye edilmiş, rekabet gücü artırılmış, Merkez Bankası bağımsız ve etkin bir şekilde görev yapacak hale getirilmiş, bankacılık sistemi disipline edilmiş, sosyal güvenlik sisteminde önemli düzenlemeler yapılmış bir ekonomi devralmıştır.

İktidara geldikten sonra yeni bir ekonomik program ortaya koyacağını söyleyen AKP, bunun yerine, sürekli eleştirdiği 57. Hükümet'in "Güçlü Ekonomiye Geçiş Programını" aynen uygulamıştır.

Bunun yanı sıra, AKP hükümetinin ortaya koyduğu ekonomik hedefler de, aslında 57. Hükümet döneminde hazırlanan Sekizinci 5 Yıllık Kalkınma Planı'nın 2023 Vizyonu Belgesi'nde yer alan hedeflerdir.

Bu bakımdan, bugün gelinen noktada bu alanlarda övünülecek bir başarı varsa, kayıp yıllar olarak topyekün karalanan bu dönemin bunda sahip olduğu pay inkâr edilemez bir gerçektir.

Bu hakkın teslim edilmesi, siyasi ve ahlaki bir yükümlülüktür. Ancak, AKP Hükümeti bunun icabını yerine getirme erdemini gösterememiştir.

**Sayın Başkan,
Değerli Milletvekilleri,**

Sözlerime son vermeden önce Hükümet Programı'nın dış politika bölümü üzerinde de kısaca durmak istiyorum.

Hükümet Programı'nın en büyük zaafı, iç ve dış terör tehditleriyle mücadelede gereken asgari irade ve kararlılığı ortaya koyamamış olmasıdır.

Irak'taki gelişmeler Türkiye'nin karşısına çok vahim bir güvenlik tehdidi çıkarmıştır. Türkiye Kuzey Irak'ta yuvalanan terör örgütünün fiili saldırısı altındadır.

Kuzey Irak'taki gruplar terör kartını Türkiye'ye karşı bir tehdit silahı olarak kullanmakta ve milli birliğimizi hedef alan hayasız tahriklerini sürdürmektedir.

Bu gerçeklere rağmen AKP hükümeti terörle mücadele konusunu yuvarlak ve içi boş sözlerle geçiştirmiştir.

Bu konuda askeri güçle desteklenen etkili bir siyasi caydırıcılık stratejisi uygulama iradesi ve cesareti olmadığını bir kere daha tescil etmiştir.

Öte yandan, Program'da Kuzey Irak'ta son aşamaya gelen Türkiye'ye düşmanlık temelindeki etnik siyasi yapılanmaya ve bu grupların saldırıları altında varlık mücadelesi veren Türkmen kardeşlerimize hiç yer verilmemesi, AKP hükümetinin temelden sakat Irak politikasını sürdüreceğinin bir itirafı olmuştur.

Hükümet Programı'nın Kıbrıs ve AB ile ilişkiler konusundaki bölümleri de, AKP hükümeti ile özdeşleşen teslimiyetçi politikalarda ısrar edileceğini göstermektedir.

Türkiye-AB-Kıbrıs ilişkilerinin bir çıkmaza saplandığı; Türkiye'nin sanal AB sürecinin Kıbrıs ipoteğine bağlandığı ve Kıbrıs sorununa bulunacak çözümün AB dayatmalarının boyunduruğu altına sokulduğu bir gerçektir.

AKP hükümeti, bugüne kadar, bu konuda hem Rum tarafına hem de AB'ye ümit ve cesaret vermiştir.

60. Hükümet Programı, AKP'nin Türkiye'nin ve Türklüğün Kıbrıs'tan tasfiyesini öngören sürecin taşeronluğunu yapmaya devam edeceğini ortaya koymuştur.

Program'da Kıbrıs'ta bulunacak siyasi çözüme ilişkin Türkiye'nin vazgeçemeyeceği güvenlik, garantörlük, iki kesimlilik ve siyasi eşitlik gibi ilkelere hiç yer verilmemesi, bunun bir göstergesidir.

Bütün bunlar AKP hükümetinin Kıbrıs sorununun çözümünü, Rumlar'ın istediği bir çerçevede, AB'ye havale ettiğini ortaya koymaktadır.

AKP hükümetinin sergilediği bu acz ve teslimiyet Türkiye'nin karşısına, limanların açılmasından başlayarak GKRY'yi tanıma sonucunu doğuracak adımlar atması ve Kıbrıs'ta Rumlar'ın istekleri zemininde yeni bir çözüm süreci başlatılması dayatmalarını çıkaracaktır.

Hükümetin bütün bunları kabul edecek bir teslimiyet içinde olmasını esefle karşıladığımızı ifade etmek isterim.

AB ile ilişkiler, bugüne kadar AKP hükümeti tarafından bir meşruiyet sigortası olarak görülmüş ve AB'nin her dayatmasının gereğini yerine getirmek bir ev ödevi olarak kabul edilmiştir.

22 Temmuz 2007 seçimleri nedeniyle AB'den siyasi mola alan AKP'nin, önümüzdeki dönemde bu çarpık anlayışla "bıraktığı yerden yola devam edeceği" anlaşılmaktadır.

Bu zihniyetin Türkiye'nin karşısına çıkaracağı tehlikeler ve sosyal bünyemiz üzerindeki tahribat, maalesef yaşanarak görülecektir.

**Sayın Başkan,
Değerli Milletvekilleri,**

Milliyetçi Hareket Partisi'nin önümüzdeki nazik ve güç dönemde sergileyeceği siyaset anlayışı, bu ilke ve inançlardan feyz alacaktır.

Parlamento çalışmalarında rehberimiz olacak bu ilkeler, Türkiye'yi seven herkesin arkasında duracağı ortak kırmızı çizgiler olarak görülmelidir.

Milliyetçi Hareket Partisi, iktidarın bu çerçeve içinde kalacak ve Türkiye'nin hayrına olacak her icraatını desteklemeyi bir vatanseverlik görevi sayacaktır.

Ancak, Türkiye'nin bu kırmızı çizgilerinin çiğnenmesi, demokratikleşme ve modernleşme adı altında Cumhuriyetin temel ilkeleri ve devletin kuruluş esaslarıyla oynanmaya kalkışılması halinde, bunlara karşı her demokratik zeminde sonuna kadar direneceğimizi herkes çok iyi bilmelidir.

Hükümet Programları iktidarların siyasi hedeflerini ortaya koyan yol haritası niteliğinde siyasi taahhüt belgeleridir.

Bunların siyasi iktidarların geçmiş sicillerinden soyutlanarak anlaşılması ve değerlendirilmesi doğru ve mümkün değildir.

Bu bakımdan 60. hükümetinin programının AKP'nin geçmiş dönemdeki icraat sicilinin ve bu-

nun ağır tahribatının ışığında değerlendirilmesi kaçınılmaz olacaktır.

Geride bıraktığımız bu dönemin vicdanlarda namuslu bir muhasebesi yapılmadan, yaşanan yolsuzlukların ve kanunsuzlukların hesabı yargı önünde görülmeden ve AKP hükümeti geçmişteki hatalarından dönme iradesini somut olarak ortaya koymadan, Sayın Başbakan'ın ifadesiyle yeni ve "ak" bir sayfa açılması düşünülemeyecektir.

Geçmişin karanlığını sözle aydınlatmak mümkün değildir.

AKP'nin bugüne kadar yaptıkları, bundan sonraki icraatının bir göstergesi ve teminatıdır. En azından, bugün itibarıyla, bu konuda elimizde güvenilir başka bir değerlendirme ölçüsü bulunmamaktadır.

Bu düşüncelerle MHP grubu güven oylamasında ret oyu verecektir.

Yüce Meclisi en derin saygılarımla selamlıyor, hepimize şükranlarımı sunuyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ
GENEL BAŞKANI

SAYIN
DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM 2008 MALİ YILI
BÜTÇE GÖRÜŞMELERİNDE

YAPMIŞ OLDUKLARI
KONUŞMA METNİ

04 ARALIK 2007
ANKARA

EGEMENLİK KAYITSIZ ŞARTSIZ MİLLETİNDİR

**Sayın Başkan,
Değerli Milletvekilleri,**

2008 yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu Tasarısı hakkındaki görüşlerimizi açıklamak amacıyla huzurunuzda bulunuyorum.

Bu vesileyle Milliyetçi Hareket Partisi Grubu ve şahsım adına Yüce Meclis'in değerli üyelerini saygılarımla selamlıyorum.

Sözlerimin başında Isparta'da vuku bulan elim uçak kazasında hayatını kaybeden vatandaşlarımıza Allah'tan rahmet, yakınlarına sabır ve metanet diliyorum.

Bütçe görüşmeleri, hükümetlerin icraatlarının muhasebesinin yapıldığı ve muhalefetin, siyasi iktidarın politikaları hakkında uyarı, tenkit ve tavsiyelerini dile getirdiği önemli bir imkân ve vesiledir.

3 Kasım 2002 seçimleriyle iktidara gelen ve 22 Temmuz 2007 seçimleriyle yetki tazeleyen Adalet ve Kalkınma Partisi beş yıldır ülke yönetimindedir.

Bu süreçte AKP hükümetleri “millet öncelikli siyaseti” şiar edindiklerini, “büyüme ve adaletli kalkınma hedeflerini gerçekleştirme” ve “Türkiye’yi bir hukuk devleti haline getirmeyi” amaçladıklarını söyleyegelmişlerdir.

İçerde siyasi ve ekonomik güven ve istikrar ortamı, dışarıda da güçlü ve itibarlı bir Türkiye, AKP hükümetleri tarafından bir klişe slogan olarak kullanılmıştır.

Ancak, Türkiye’nin gerçekleri ve yaşanan gelişmeler bu sloganların içinin doldurulamadığını, izlenen politikaların fiili sonuçlarının bunların boş bir iddia olduğunu ortaya koymuştur.

Karşımızdaki gerçek Türkiye tablosuyla, AKP’nin çizmeye çalıştığı pembe tablolar arasındaki fark, gece ve gündüz farkı kadar büyüktür.

**Sayın Başkan,
Değerli Milletvekilleri,**

Bütçeler; devletin hangi alanlara ne kadar kaynak ayıracağını, hangi alanlardan ne kadar kaynak toplayacağını gösteren, ekonominin yıl içindeki seyrini sayısal olarak ifade eden mali tablolardır.

Bu nedenle bütçeler ekonomik olduğu kadar sosyal yönleri ile de önem arz etmektedir. Bütçelere güven duyulması için bunların, öngörülebilir hedeflere ve sağlam kaynaklara dayanması gerekmektedir.

Bütçenin başarısı, mali disiplinle birlikte yapısal reformların gerçekleştirilmesine, vergi geliri performansının artırılarak sürdürülmesine ve kayıtdışı ekonominin azaltılmasına bağlıdır.

Kamu kaynaklarının etkin ve verimli bir şekilde kullanılmasını sağlamak için, başta mal ve hizmet alımları olmak üzere kamu harcamalarının kontrol edilmesi, vergi reformunun gerçekleştirilmesi, kayıtdışı ile etkin mücadele edilmesi ve kamu harcamalarını azaltarak, kamu gelirlerini artıracak tedbirlerin uygulamaya konulması gerekmektedir.

Bunu yaparken dar ve sabit gelirlilerin yükünü artıracak adil olmayan tedbirlerden kaçınılması bir zarurettir.

2008 bütçesinin değerlendirmesine geçmeden önce, AKP'ye hakim olan ve kendileri hükümet olmadan önceki dönemde yapılanları yok sayma anlayışı üzerinde kısaca durmak istiyorum.

Bilindiği üzere başta enflasyon hedeflemesi ve dalgalı kur politikası olmak üzere bugün ülkemizde uygulanan ekonomik politikaların temelleri 57. Hükümet döneminde atılmıştır.

2001 yılında yaşanan kriz sonrası hazırlanan ekonomik programla enflasyonla mücadele ve makro istikrarın sağlanması için önce örtülü, sonra resmi enflasyon hedeflemesine geçileceği, dalgalı kur politikası uygulanacağı ve ekonominin yapısal sorunlarının giderilmesi için gerekli bütün tedbirlerin alınacağı kamuoyuna açıklanmış ve program uygulamaya konulmuştur.

Bu çerçevede 57. Hükümet döneminde;

- Enflasyon hedeflemesinin olmazsa olmazı olan Merkez Bankası'nın bağımsızlığa kavuşturulması sağlanmıştır.

- Bankacılık alanında yapılan düzenlemelerle BDDK faaliyete geçirilmiş, 57. Hükümet dönemine kadar kimsenin dokunamadığı, kaynaklarını hakim ortaklar lehine kullandıran ve halk deyimi ile hortumlanan bankalar ile mali yapısı aşırı derecede zayıflamış ve mali piyasalar için risk teşkil eder hale gelmiş olan bankalar Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu'na devredilmiştir. Sorumlular hakkında alacak davaları ve şahsi iflas davaları açılmış, bunların malları üzerine ihtiyati tedbir konulmuş ve yurtdışına çıkışları mahkeme kararıyla yasaklanmıştır.

Burada AKP'nin "hortum edebiyatı ve istismarı" hakkında bir noktaya dikkat çekmek isterim:

22 Temmuz seçimleri öncesinde başta Sayın Başbakan olmak üzere AKP sözcüleri, bu dönemde bankalardaki hortumların önü kesilerek batık bankaların fona devredilmiş olmasını, bunların 57.

Hükümet döneminde hortumlandığı gibi takdim ederek, en hafif tabiriyle siyasi etikle bağdaşmayan bir saptırmadan medet ummuşlardır.

Bu konuda bir karalama kampanyası başlatan AKP'nin, 57. hükümet döneminde yolsuzluk operasyonları ile tutuklanan ve mal varlıkları üzerine ihtiyati tedbir konulan bir çok hortumcunun vergi borçlarını vergi barışı kapsamında affetmesi, kendileri açısından hazin bir ibret vesilesi olarak hatırlanacaktır.

- Kamu bankaları finansal ve operasyonel bazda yeniden yapılandırılmış, bu bankaların arpalık olarak kullanılmalarına son verilmiştir. 57. Hükümet göreve geldiğinde GSMH'nin % 12.5'ni geçmiş olan kamu bankalarının görev zararları tasfiye edilmiş, sermaye yapıları güçlendirilmiştir. Bunun sonucun da kamu bankaları gerçek anlamda karlı hale geçmiştir.

- KİT sisteminin kronik hastalığı olan görev zararları uygulamalarına son verilmiş, daha önceden çıkarılmış olan görev zararı kararnameleleri iptal edil-

miş ve KİT'lerin daha verimli çalışmaları için gerekli altyapı oluşturulmuştur.

- Ülke için önemli ya da tekel statüsüne haiz olan sektörlerde bağımsız düzenleme kuruluşları oluşturarak bu sektörlerin daha hızlı gelişebilmelelerine önayak olunmuştur.

- Tarıma destek verdiği iddia edilen ama kendilerine aktarılan kaynakları köylüye ulaştıramayan tarımsal kuruluşlara ilişkin yeni düzenlemeler yapılmış ve doğrudan gelir desteği uygulaması başlatılarak küçük çiftçinin korunması yöntemi benimsenmiştir.

- % 70'lerde devralınan enflasyon 2002 yılında % 30'un altına çekilmiş ve aynı anda hem enflasyonu düşürme hem de büyümeyi sağlama açısından önemli bir başarı gerçekleştirilmiştir. Enflasyondaki düşüşe paralel olarak nominal ve reel faizler düşürülmüştür. (Reel faizler Nisan-Mayıs 2002 de yüzde 16'ya kadar gerilemiştir.)

58 ve 59. Hükümetlerin en büyük şansı böyle bir tabloyu devralmış olmasıdır.

Yeni bir program hazırlamak bir yana devraldığı ekonomik programı dahi hakkını vererek uygulama basiretini gösteremeyen Hükümet, alması gereken önlemleri zamanında almamıştır. Bunun yerine uluslararası piyasalarda faizlerin düşmesi ve likidite bollaşması gibi dış konjonktür gelişmelerinin ekonomide yarattığı bazı olumlu etkileri kendi başarısı zannederek, sürdürülebilirliği şüpheli başarıları gerçek ekonomik gelişme ve kalkınmaya tercih etmiştir.

Türkiye ekonomisi bütün bu yanlış anlama ve uygulamalar neticesinde yeniden aşırı değerlenmiş Türk Lirası, çok yüksek dış açıklar, bunca özelleştirme ve yerli şirketlerin yabancılara satışına rağmen artan iç ve dış borçlar, işsizlik ve yoksulluk sorunlarıyla karşı karşıya kalmıştır.

Nitekim IMF'de son raporlarında Türkiye'nin dünyanın en riskli ekonomilerinden biri olduğuna vurgu yapmaya başlamıştır.

Ülkemizin en önemli risk göstergelerinden olan faiz dışı cari açık rakamları tarihinde daha ön-

ce hiç görülmemiş seviyelere ulaşmış ve alarm vermeye başlamıştır.

Yerli paranın değerinin kısa vadede sermaye hareketleri, uzun vadede ise cari işlemler hesabında yaşanan gelişmeler tarafından belirlendiğini anlamayan ya da anlamak istemeyen Hükümet artan yabancı sermaye girişlerini kendi başarısı zannetmiş ve özellikle 2004 yılından itibaren ülke için bir risk unsuru olmaya başlayan sıcak para girişlerini kontrol etmeyerek önemli bir hata yapmıştır.

Dış konjonktürün sonsuza kadar olumlu sürmeyeceğini idrak edemeyen Hükümet, uygulaması önceden başlatılan dalgalı kur rejimini de yanlış anlamış ve dalgalı kurun ülkemizi ödemeler dengesi krizlerinden koruyacağını zannetmiştir.

Oysa dalgalı kur rejimi uygulayan diğer ülke örneklerine baktığımızda durumun hiç de böyle olmadığı görülecektir.

Nitekim 1994-1999 döneminde Brezilya'da, 1989-1997 döneminde Meksika'da ve 1987-1992 döneminde Kanada'da yaşananlar dalgalı

kur uygulamalarının tek başlarına ödemeler dengesi krizlerine çare olmadığına sadece birkaç örneği olarak karşımızda durmaktadırlar.

Cari açık 2002 yılındaki 1.5 Milyar Dolarlık seviyesinden 2006 yılı sonunda 33 Milyar Dolara yükselirken Hükümet, açığı kapatmaya yönelik önlemler almak yerine bir şeyler satarak ya da borçlanarak bu açıkları nasıl finanse ederim diye çabalamıştır.

İhracattaki artışlardan sürekli bahseden Hükümet nedense patlayan ithalattan ve ithalat ile ihracat arasındaki farkı gösteren ve 7 Milyar Dolardan 41 Milyar Dolara çıkan dış ticaret açığını görmezden gelmeyi tercih etmiştir.

2003-2006 döneminde uluslararası piyasalarda faiz oranları düşmüş ve Türkiye'nin de dahil olduğu gelişmekte olan ülkelere bir sermaye akışı başlamıştır.

Bu sermaye akışı sonucu birçok gelişmekte olan ülke Türkiye kadar ve hatta Türkiye'den daha yüksek büyüme hızlarına ulaşmış ve büyümelerini finanse etmişlerdir.

Bu çerçevede 2003-2006 dönemindeki büyümenin ülkemize has bir olgu olmadığını belirtmek gerekmektedir.

Gelişmekte olan ekonomiler bir bütün olarak 2003 yılında % 6.7, 2004 yılında % 7.7, 2005 yılında % 7.4, 2006 yılında ise % 7.3 büyüme göstermişlerdir.

Ancak uluslararası piyasalarda faiz oranlarının sonsuza kadar düşük seyretmesi mümkün değildir ve faiz oranları yükselmeye başlamıştır.

Gelişmiş ülkelerde yaşanan faiz oranı artışlarının gelişmekte olan ülkelere sermaye kaçışlarına sebep olacağı ve bu durumun ekonomik istikrarı yok edebileceği unutulmamalıdır.

TL'nin aşırı değerlenmesinden kaynaklanan sanal büyüme, enflasyon düşüşü ve bütçe iyileşmeleri uğruna dış açıklar, artan borçlar, işsizlik ve yoksulluk yaratan Hükümet, döviz kurlarında yaşanacak dalgalanmalar sonucu bütün bu sanal başarıların tehlikeye gireceğini ve gerçekle yüzleşmek zorunda kalacağını çok iyi bilmelidir.

ABD Merkez Bankası'nın açıkladığı hedef faiz oranları 1996–2001 Mart döneminde % 5'in altına hiç düşmemiş iken 2002 yılı boyunca % 1.25 seviyesinde kalmış, 2003 yılında % 1'e düşmüş ve bu seviyede kalmış daha sonra 2006 yılında ise yeniden % 5'e çıkmıştır.

2007 yılında da ABD hedef faiz oranları % 4.5-4,75 seviyelerinde seyretmiştir.

Benzer durum LIBOR faiz oranlarında da yaşanmıştır. 2000 yılı ve öncesinde % 6 ve üzerinde seyreden 12 aylık LIBOR faiz oranı 2002 yılında %1-2 aralığında seyretmiş ve 2004 yılının sonunda % 3'e çıkmıştır. 2006 yılında ise LIBOR faiz oranları % 5'i geçmiştir.

Uygulanan sıcak paraya dayalı ekonomik politikaları desteklemek için elde tutulan rezervlerin maliyeti de giderek artmış ve bu maliyet milyar dolarları geçmiştir. Hükümet dış borçlanma maliyetlerinin % 7'ler civarında seyrettiği bir dönemde elde bulunan rezervlerin yüzde kaç getiri ile plase edildiğini ve aradaki farktan dolayı ne kadar kaynağını

zın başta ABD olmak üzere Batılı ülkelere transfer edildiğini açıklamalıdır.

AKP Hükümetleri döneminde ülkemizde yaşanan iç talep, yüksek değerli TL ve ithalata bağımlı büyüme ancak dışarıdan sermaye ya da borç bulunduğu sürece sürdürülebilir. Serbest dalgalı kur uygulamasına geçilmişken özellikle 2006 yılında 100 \$'lık büyümeye karşılık 58 \$ ithalat yapılmış olması ithalata bağılı büyümenin sürdürülebilirliğinin tartışmalı olduğunu göstermektedir.

2008 bütçe taslağına baktığımızda 2007 yılında 100 \$'lık büyümeye karşılık 42 \$'lık ithalat, 2008 yılında ise 100 \$'lık büyümeye karşılık 52 \$'lık ithalat beklendiği görülmektedir.

Türkiye'de ekonominin bu derece sıcak paraya ve dış borca bağımlı kılınması bu Hükümetler döneminde dış politikamızın da bir finansman aracı haline gelmesine sebep olmuştur. Hükümetin 2004 yılından itibaren sıcak para girişlerini denetleme yoluna gitmemesi ülkemiz ekonomisini kur hareketlerine aşırı derecede duyarlı hale getirmiş ve Hükümetin elini kolunu bağlamıştır.

Yanlış anlaşılan ve uygulanan enflasyon hedeflemesi ülkemizde örtülü bir kur hedeflemesi sistemine dönüşmüştür. Bugün ülkemizde yaşanan enflasyon düşüşü ve büyüme baştan sona aşırı değerlendirilen TL ve kısa vadeli sermaye girişlerinin bir sonucudur.

Bütün bunlardan daha vahim olanı Sayın Başbakanın durumu anlamamakta ısrar ederek TL'nin aşırı değerlendirilmesinden mütevellit Dolar cinsinden GSMH hesaplarıyla kişi başına gelirin 7000 Dolarlara çıktığını iddia etmesidir.

Cumhuriyetin kişi başına geliri 80 yılda 2500 Doları çıkardığı, oysa kendi dönemlerinde bunun 5000 Doları geçtiğini söyleyerek kendi dönemlerinde yapılanları Cumhuriyetin bütün yaptıklarından daha fazla olduğunu söyleyecek kadar ölçüyü kaçıran Sayın Başbakan bunun sebebinin yüksek faiz ve sıcak para olduğunu hala görememekte yada görmek istememektedir.

Unutulmamalıdır ki benzer bir durum 1988–1993 döneminde yaşanmış kişi başına gelir 1600 Dolar seviyesinden 3000 Doların üzerine

çıkılmış ancak daha sonra yaşanan ödemeler dengesi krizi kişi başına geliri yeniden 2000 Dolar seviyelerine indirmiştir.

Meseleye bütçe açısından bakıldığında da alındığı iddia edilen mesafelerin büyük oranda aşırı değerli TL'den kaynaklandığı görülmektedir.

Aşırı değerli TL gerek doğrudan ve gerekse dolaylı olarak bütçe dengesini olumlu yönde etkilemektedir. Mesela yüksek değerli TL ithalatı ve dolayısıyla ithalde alınan KDV gibi gelirlerini artırırken döviz cinsinden borç faizi ödemeleri gibi bazı ödemeleri düşük göstermektedir.

İçeride vergilendiremediği sektörlerde kota yolu ile ithalat kapısını açan Hükümet bir yandan yolsuzluklara davetiye çıkarırken öte yandan vergiyi içerdeki üretimden değil ithalattan alarak bütçe dengesi oluşturma gayreti içine girmiştir.

Bu politikalar sonucunda büyüme, enflasyon ve bütçe konularında bazı olumlu gelişmeler sağlanmakla beraber işsizlik, yoksulluk, dış açıklar ve borç artışı konularında başarısız olduğu ortadadır.

AKP döneminde yaşanan ekonomik büyüme istihdam yaratmamıştır. Tarım ürünlerinde bile dış ticaret açığı vermeye başladığımız ve köyden kente göçün hızlandığı bir ekonomik politikayla istihdamın artırılması esasen mümkün değildir.

Öte yandan Hükümet yoksul kesimlerin gelirlerini artırmadığı halde, zaman zaman yoksulluğun düştüğünü iddia etmektedir ki, bunun da temelinde aşırı değerlenen TL vardır.

İstihdam yaratmayan, tarımı çökerten, yoksulluğu, dış açıkları ve borçları artıran ekonomik politikaları daha uzun süre sürdürmek isteyen Hükümet, ülkemizin önündeki ekonomik riskleri gerektiği gibi değerlendirememekte ve hatalı politikalarda ısrar etmektedir.

Uygulanan ekonomik politikaların bugüne kadar çökmemiş olması bir “peso problemi” vakasına işaret etmektedir.

Önümüzdeki süreçte Türkiye düşük kur yüksek faiz politikalarından vazgeçmediği ve ihracata ve ülkenin döviz cinsinden gelirlerini artırıcı politika-

ra yönelmediği sürece ne işsizliğin ve yoksulluğun azaltılması, ne borçların ödenmesi ne de dış açıkların kapatılması mümkün olacaktır.

Büyük dış açıkların borçla ve sıcak parayla finansmanı uyuşturucu ile tedavi gibidir ve bu süreçte hastalık tedavi edilmemekte aksine ilerlemektedir.

Değerli Milletvekilleri,

Ekonomi politikası üzerindeki bu genel değerlendirme ışığında şimdi temel ekonomik göstergelerin ayrıntılarına ilişkin bazı tespitlerimizi sizlerle paylaşmak istiyorum.

- Son iki yılda enflasyonla mücadelede ciddi sorunlar ve tıkanıklar yaşanmaktadır.

Enflasyon oranı, 2006 bütçesinde yüzde 5 öngörülmüş yüzde 9.6 gerçekleşmiştir. 2007’de yine yüzde 4 öngörülmüş, ancak yüzde 6.5 olarak revize edilmiştir. 2008’de öngörülen yüzde 4’lük hedefin de tutmayacağı anlaşılmaktadır.

Merkez Bankasının inandırıcılığını olumsuz etkileyen bu durum, önümüzdeki dönemde enflas-

yonla mücadeleyi de zora sokmaktadır. Bunun temel nedeni yine ekonomideki kırılganlıktır. Düşük kur bir yandan enflasyonun artmasını engellerken diğer yandan enflasyonu kur hareketlerine aşırı derecede duyarlı hale getirmiştir. Bu yüzden, 2006 ve 2007 yıllarında olduğu gibi, bu kur politikasıyla enflasyonun hedeften büyük ölçüde sapma riski mevcuttur.

- Büyüme rakamları incelendiğinde, büyümenin sürdürülebilirliğinin de pamuk ipliğine bağlı olduğu görülmektedir.

Düşük kur- yüksek faiz nedeniyle yurda gelen kısa vadeli sermayenin finanse ettiği büyümenin kalıcı olması beklenemeyecektir.

Nitekim, ekonomik büyüme yavaşlamış ve 2004'den sonra bir durağanlık ve düşüş sürecine girmiştir.

Büyüme yavaşlatan en önemli etken ise, düşük kurun ithalatı çok cazip hale getirmesi sonucu yurt içinde özellikle ara malında yaşanan üretim daralmasıdır.

Bu durumun sürdürülebilir olmadığı, bu eğilimin devam etmesi halinde düşük büyüme ve yüksek cari açık sorunlarının birlikte yaşanacağı ortadadır. Bunun anlamı da bir çok işyerinin kapanması ve işsizliktir.

Değerli Milletvekilleri,

- Son yıllarda ortalama yüzde 7'nin üzerinde gerçekleşen büyümenin nimetleri vatandaşa yansımamıştır. İşsizlik ve gelir dağılımı adaletsizliği konusunda kayda değer bir iyileşme sağlanamamıştır. İşsizlik en önemli sorun olmaya devam etmekte, özellikle eğitilmiş işsizler çığ gibi büyümekte, gençlerimiz gelecekte ümitlerini kesmektedir.

TÜİK verilerine göre; çalışabilir nüfusun işgücüne katılma oranı 2002 yılında yüzde 49,6 iken 2006 yılında yüzde 48,0 oranına düşürülmüştür. Böylelikle 2002 yılı oranı dikkate alındığında 2006 yılında 830 bin kişinin işgücüne, dolayısıyla işsiz sayısına dahil edilmediği anlaşılmaktadır. Buna rağmen, işsizlik oranı 2002-2005 yıllarında yüzde

10,3 seviyesini korumuş, 2006 yılı itibariyle de yüzde 9,9 oranına inmiştir. 2002 yılında 2 milyon 464 bin kişi olan işsiz sayısı, 2006 yılı itibariyle 2 milyon 446 bin kişi olup, sadece 18 bin kişi azalmış görülmektedir.

Ancak, çalışmaya hazır olduğu halde iş aramayanlar işgücüne, dolayısıyla işsiz sayısına dahil edilmemekte olup, 2002 yılında 1milyon 20 bin kişi olan iş aramayıp çalışmaya hazır olanlar, 2006 yılında 2 milyon 87 bin kişiye yükselmiştir. Bunlar içerisinde dikkat çekici olan iş bulma ümidini kaybedenlerdir. İş bulma ümidi olmayanların sayısı 2002 yılında 73 bin kişi iken, 2006 yılı itibariyle bu sayı 706 bin kişiye yükselmiştir.

2006 yılı için yüzde 9,9 olarak ifade edilen işsizlik oranı; çalışmaya hazır olduğu halde iş aramayanlar ile eksik istihdam dahil edildiğinde gerçekte yüzde 20,5 olmaktadır.

- 2008 Yılı Bütçesinde sabit sermaye yatırımlarının, ayrıntısına bakıldığında, kamu yatırımlarının gayri safi milli hâsılaya oranındaki düşmesini sürdürdüğü görülmektedir.

Esasen 2007 Yılı Merkezi Yönetim Bütçesi'ndeki yatırım harcaması ödeneklerinin 12.1 milyar YTL, 2008 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Tasarısı'ndaki yatırım ödeneklerinin de 11.8 milyar YTL olduğu dikkate alındığında, cari fiyatlarla dahi yatırımlarda bir azalma olduğu çok açıktır.

Bu durum, sabit fiyatlarla yapılan incelemede daha açık bir şekilde görülmektedir.

2007 yılında KÖYDES ve BELDES projeleri için yapılan harcamalar incelendiğinde KÖYDES projesinde ödeneklerin yüzde altmışının seçim öncesi dört ayda, BELDES projesinde ise başlangıç ödeneklerin Eylül ayı itibariyle aşıldığı ve harcamaların seçim öncesi üç ayda gerçekleştirildiği görülmektedir.

KÖYDES projelerine ayrılan ödeneklerin 2007 Yılı'nda 2 milyar YTL 'den 2008 Yılı'nda 500 milyon YTL'ye düşürülmesi bu konuda samimi bir yaklaşım ortaya konulmadığını çok net olarak ifade etmektedir. Ayrıca, 2008 Yılı Tasarısı'nda yer alan BELDES projesi kapsamında belediyelerin altyapısını geliştirmek amacı ile öngörülen

300 milyon YTL'lik ödeneğin proje kapsamındaki belediyelerin sayısı dikkate alındığında çok yetersiz kalacağı aşikârdır.

**Sayın Başkan,
Değerli Milletvekilleri,**

• Yoksulluk Türkiye'nin en önemli meselelerinin başında gelmektedir.

TÜİK'in 2005 yılı yoksulluk araştırmasına göre; nüfusun yüzde 0,87'si gıda (açlık) yoksulluğu sınırının altında iken, gıda ve gıda dışı yoksulluk oranı yüzde 20,5'tir. Bu oran, kentlerde yüzde 12,8'e kadar düşerken kırsal kesimde yüzde 32,95'e kadar yükselmektedir.

Başka bir ifadeyle; Türkiye genelinde her beş kişiden biri, kentlerde her sekiz kişiden biri ve kırsal kesimde her üç kişiden biri yoksuldur. Toplam 14,7 milyon yoksul vatandaşın 9 milyonu kırsal kesimde yaşamaktadır.

Dolar bazında hesaplanan yoksulluk araştırmaları, gerçeği yansıtmamakta olup, tamamen Türk

parasının dolar karşısında değer kazanmasının istatistiklerle yansıyan çarpık bir sonucudur. Bu ülkenin yoksul vatandaşları ne gelirini dolar üzerinden kazanmakta ne de harcamasını dolar üzerinden yapmaktadır.

Gerçekte, yoksulluğun son yıllarda nereden nereye geldiğini açıklayan en önemli gösterge “harcama esaslı görelî yoksulluk oranı”dır. Buna göre hesaplanan görelî yoksulluk oranı; 2002 yılındaki yüzde 14,74 düzeyinden yüzde 16,16 düzeyine yükselmiştir.

Vatandaşlarımızı yoksulluktan kurtaracak politikalar uygulanmamakta, sadece bir kısım ihtiyaçları aynı ve nakdi yardımlarla geçici olarak giderilmektedir. Muhtaç durumda olan insanlara dönük uygulamalar, toplumda “sadaka kültürü”nün yaygınlaşmasına ve “veren el”e her zaman için sadakat ve minnet borcu psikolojisinin oluşmasına yol açmaktadır. Geçmişte, “veren el”in devlet olduğu “alan el” tarafından açıkça bilindiği için; yardım alan kişi “Allah devlete zeval vermesin” söylemiyle

her zaman için sadece devletine bağıllık duygusu içinde olmuştur.

Ancak AKP döneminde, yardımı veren el her zaman için AKP ile aynileştirilmiştir.

Yüce İslam dininin sosyal dayanışma felsefesini yansıtan “sağ elin verdiğini, sol el bilmemeli” anlayışı maalesef AKP tarafından yok sayılmış, devlet bütçesinden finanse edilen yardımlar parti kimliğiyle bütünleştirilerek, yoksul insanların minnet duygusu altında ezilmesine yol açılmıştır.

Değerli Milletvekilleri,

- AKP döneminde, vergi tabana yayılamamış, dolaylı vergiler artırılmış, kayıt dışı ekonomi büyümüştür.

AKP Hükümeti'nin büyüme ve enflasyon hedefleriyle vergi geliri hedefleri arasında bir oransızlık ve çarpıklık bulunmaktadır. Yüzde 5,5 büyüme ve yüzde 4 enflasyon hedefine karşılık, 2008 yılında ÖTV'de yüzde 15.7, ithalde alınan KDV' de

yüzde 17.3, banka ve sigorta muameleleri vergisinde yüzde 23.5 oranında artışlar öngörülmüştür.

Bu durum hükümetin dolaylı vergilere ve özellikle ithalattan alınan KDV'ye bağımlı kalmaya dayalı çarpık anlayışını sürdüreceğini ortaya koymaktadır.

2008 Yılı Bütçesinde toplam vergi gelirlerinin 2007 Yılı gerçekleşme tahminine göre yüzde 13.3 artacağı öngörülmektedir. Hedef büyüme ve enflasyon hedefi ışığında, bu artış vergi gelirlerinin reel olarak artması anlamını taşımaktadır.

Ancak, hükümetin vergi oranlarını mı artıracığı, yoksa yeni vergiler mi ihdas edeceği sorusu açıkta kalmaktadır.

Bir şey çok açıktır ki, hükümet umudunu üretimi değil ithalata bağlamıştır.

Değerli Milletvekilleri,

- Cari açık Türkiye ekonomisinin yumuşak karını olmaya devam etmektedir.

2002 yılında 1,5 milyar dolar olan cari işlemler açığı 2006 yılında 32,9 milyar dolara yükselmiştir. Cari işlemler açığının GSMH'ya oranı da on kattan fazla artarak yüzde 8'in üzerine çıkmıştır.

Cari açık sıcak para ile finanse edildiğinden, taşıma suyla dönen ekonomi çarkı çok ciddi bir riskle karşı karşıyadır.

- AKP 5 yılda kamu borç stokunu 132.8 milyar dolar, toplam borç stokunu 225.4 milyar dolar artırmıştır. 2002 sonunda 180,3 milyar dolar olan kamu iç ve dış borç stoku 2007 Eylül ayı itibariyle 313.1 milyar dolara yükselmiştir. 5 yıllık dönemde kamu borç stoku dolar bazında yüzde 73.7 oranında artmıştır.

Özel kesim borç stokunda da son 5 yılda hızlı bir artış yaşanmıştır. 2002'de 43.2 milyar dolar olan özel kesim dış borç stoku Haziran 2007 itibariyle 138.5 milyar dolara ulaşmış olup, 5 yıllık artış oranı yüzde 220'dir. Ayrıca özel sektörün kısa vadeli borç stoku 37 milyar dolara ulaşmış olup, kur riski aşırı derecede artmıştır.

Türkiye'nin toplam borç stoku son beş yılda ortalama her ay 4 milyar dolar artmıştır. Böylece AKP hükümetleri 3244 dolar olarak aldığı kişi başına düşen borç miktarını 6162 dolara yükseltmiştir. Yani AKP vatandaşlarımızın her birine 2923 dolar ilave borç yüklemiştir.

Kamunun yanı sıra, özel sektörün borcundaki hızlı artış da üretmeden tüketen ve borcu borçla kapatan bir ekonomik yapının özel sektörde de hakim olduğunu ve riskin katlanarak arttığını göstermektedir. Kurlarda yaşanacak olumsuz gelişmeler reel sektörde geniş çaplı iflaslara ve işten çıkarmalara neden olabilecektir.

Değerli Milletvekilleri,

- Yaklaşık yirmi milyonun üzerinde kişinin tarımla uğraştığı ülkemizde, uygulanan politikalar Türk tarımını hızla çökertmektedir.

Tarım sektörünün milli gelirden aldığı pay 2002 yılındaki yüzde 13.4 seviyesinden, 2006 yılında yüzde 11 seviyesine gerilemiştir. 2007 yılı

için ise 10,6 olması program hedefi olarak öngörülmüş ise de, daha düşük gerçekleşmesi beklenmektedir. Bu durum zaten kıt kanaat geçinen çiftçimizin, AKP iktidarı tarafından uygulanan politikalar sonucunda fakirleştirildiğini göstermektedir.

Tarımsal desteklerin milli gelire oranı 2002 yılında yüzde 1,11 iken, 2006 yılında da 0,92 olmuştur.

2007 Yılı Bütçesi'nde yer alan tarımsal amaçlı transferlerde başlangıç ödeneğinin yaklaşık yüzde 71'inin Nisan, Mayıs ve Haziran aylarında harcanıldığı ve ödeneklerinin tamamına yakınının bitirildiği dikkate alındığında bütçenin samimilik ilkesine uygun olarak değil, seçim öncesi çiftçilerimizi istismara yönelik gerçekleştirildiği görülmektedir.

2008 yılındaki tarımsal destekleme ödeneğinin, 2007 yılından kalan ödenmeyen miktar da dikkate alındığında tarım sektörüne yapılacak transferlerin yetersiz olacağı açıktır.

- Esnaf ve Sanatkarların durumu da içler acısıdır.

Esnaf ve sanatkarlar piyasadaki durgunluğun yanı sıra ağır vergi yükü altında ezilmektedir. AKP döneminde, esnaf ve sanatkar sicilinde kayıt sildirenlerin sayısındaki yükselme, protestolu senet ve karşılıksız çek rakamlarında görülen yüksek artışlar ve vergi mükellefi sayısında görülen azalma esnaf, sanatkar ve bütün ticaret erbabının faaliyetlerini yürütmekte sıkıntıya düştüğünü açıkça göstermektedir.

Değerli Milletvekilleri,

- Sosyal Güvenlik Kurumlarının açıkları ülkenin kanayan yarası olmaya devam etmektedir.

Sosyal Güvenlik Kurumu'na 2006 yılında GSMH'nin yüzde 4'ü kadar olan toplam bütçe transferi rakamının, 2007'de yüzde 5.3'ü, 2008'de yüzde 5.1'i olarak gerçekleşmesi beklenmektedir.

Sosyal güvenlik kurumlarının aktif-pasif dengesi 2006 yılında 2.03'e kadar düşmüştür.

Bu olumsuz yapının oluşmasında kayıt dışı istihdamın önemli bir etkisi bulunmaktadır. Ancak,

kayıt dışı istihdamın önlenmesi konusunda etkin yapısal tedbirler alınmamıştır.

- Kamu personel rejiminde istihdam, statü ve ücret karmaşası yaşanmaktadır. Personel rejimi reformu gerçekleştirilmemiş, mevcut sistem giderek daha adaletsiz, daha dengesiz ve içinden çıkılmaz hale getirilmiştir.

2008 bütçesinden ayrılan pay kamu çalışanlarına bir kere daha hayal kırıklığı yaşatmıştır. Hükümet; çoğunun yoksulluk sınırının altında ücret aldığı çalışanları ve emeklilerini insanca yaşayabileceği bir ücret düzeyine kavuşturamadığı gibi, bütçede öngörülen rakamlar her hangi bir iyileştirme hedefinin de olmadığını göstermektedir.

Değerli Milletvekilleri

- AKP döneminde yolsuzlukla mücadele alanında da hiçbir somut ve köklü tedbir alınmamıştır.

AKP'nin 5 yıllık iktidar dönemi; Sayın Başbakan, bakanlar, milletvekilleri, belediye başkanları, parti yöneticileri ile bürokratlar ve işadamlarının

birlikte anıldığı birçok yolsuzluk iddiasının gündeme geldiği yıllar olmuştur.

Milletvekili dokunulmazlıklarının kaldırılması konusunda verilen sözler bugüne kadar yerine getirilmemiştir.

AKP'nin, teftiş kurullarını kaldırma girişiminde bulunarak yolsuzlukla mücadelenin en önemli araçlarından biri olan ve devletin temel fonksiyonları arasında yer alan denetim işlevini yok etmeye kalkışması, yolsuzlukla mücadele konusunda samimi-yetsizliklerini açıkça göstermektedir.

**Sayın Başkan,
Değerli Milletvekilleri,**

- AKP hükümetleri döneminde Türkiye suç ve suçlular cenneti haline gelmiştir.

Avrupa Birliğine uyum, demokratikleşme ve hak ve özgürlüklerin yaygınlaştırılması adına suç siyaseti, ceza ve adalet sisteminde yapılan düzenlemelerin toplum hayatımız üzerindeki olumsuz etkileri asayiş durumuna ilişkin verilerle sabittir.

Geçtiğimiz iki yılın değerlendirmesini yaptığımızda ülkenin önümüzdeki yıllarda kişi ve toplum güvenliği bakımından ne kadar riskli ve emniyetsiz bir ülke hâline gelebileceğinin açık işaretlerini görebilmekteyiz.

Elbette, hiç suç işlemeyen bir toplum düşünülemez. Ancak suç oranları toplumda güven ya da korku duygusunun hâkimiyeti konusunda önemli ip uçları vermektedir. Bu rakamlar suç ve suçluların âdeta toplumu kuşattığını, vatandaşın can, mal ve namus emniyetinin sürekli bir tehdit altında bulunduğunu, devlet otoritesine olan inancın zedelediğini ve sokaklarda suçluların hâkim olduğunu göstermektedir.

**Sayın Başkan,
Değerli Milletvekilleri,**

Dış politikada yaşananlar bugün Türkiye'nin karşısına karanlık bir tablo çıkarmıştır.

Vizyon odaklı ve etkili bir dış politika izlediğini, Türkiye'nin küresel sorunların çözümüne katkıda

bulunan ve ortaklığı aranan uluslararası bir aktör haline geldiğini iddia eden AKP'nin bu alandaki karnesi içler acısıdır.

Türkiye'nin milli çıkarlarını ve hassasiyetlerini gözetmeyen, milli davaları Türkiye'nin sırtında bir yük olarak gören AKP, dış politikayı “ver-kurtul”, “taviz” ve “teslimiyet” anlayışıyla yürütmüştür.

Dış politika, günü ve görüntüyü kurtarmak amacıyla bir aldatma ve göz boyama aracı olarak görülmüştür.

Hayati konulardaki milli çıkarlarımız ucuz pazarlıkların konusu haline getirilmiş, bölgesel bir güç potansiyeli olan Türkiye, uluslararası ilişkilerde etkisi ve ağırlığı olmayan marjinal bir ülke konumuna itilmiştir.

Kıbrıs'ta gelinen nokta ortadadır.

Kıbrıs sorununun çözümü ve Kıbrıs Türklerinin geleceği Rumlara etkisi ve kontrolü altındaki Avrupa Birliği'ne havale edilmiştir.

Kıbrıs'ın Avrupa Birliği ipoteği altına sokulmasıyla, siyasi ve hukuki sonuçları olacak tehlikeli bir süreç başlatılmıştır.

Öte yandan, Türkiye-Avrupa Birliği ilişkileri Kıbrıs'ın rehini haline getirilmiş, böyle bir rehin-iptek denklemi gölgesinde her iki konuda da kör bir çıkmaza girilmiştir.

AKP hükümetinin adını “kazan-kazan” koyduğu teslimiyet anlayışı sonucu Türkiye Kıbrıs'ta zemin kaybetmiş, Kıbrıs sorunu da sanal Avrupa Birliği sürecinde ilk kırılma ve kopma noktası olmuştur.

Türkiye'nin Avrupa Birliği tam üyeliği nihai hedef olmaktan çıkmış, süreç Avrupa Birliği'nin yörüngesinde kalacağı özel ilişki modeline yönlendirilmiş ve bu bile Kıbrıs dâhil bir dizi ön şart ve dayatmaya bağlanmıştır.

AKP hükümetinin Avrupa Birliği macerasında gelinen nokta bu olmuştur.

Bu gerçekler ortadayken, AKP hükümetinin hâlâ Avrupa Birliği'nin dayatmalarını karşılamak için özel bir heyecan duyması siyasi bakımdan izahı ve anlaşılması güç bir garabet olarak karşımızdadır.

Bu çerçevede, Türkiye'nin milli değerlerine hakaret etmeyi serbest bırakmak için hazırlık yapma-

sı ve etnik bölücülüğün önünü açacak arayışları içinde olması, Türkiye'yi çok tehlikeli bir sürecin beklediğini göstermektedir.

**Sayın Başkan,
Değerli Milletvekilleri,**

AKP hükümetinin Irak politikası da her yönüyle bir iflas tablosudur.

Irak'taki gelişmeler Türkiye'nin iç ve dış güvenliğini, milli birliğini ve hayati çıkarlarını çok ciddi biçimde tehdit eden vahim boyutlar kazanmıştır.

Kuzey Irak'ta Türkiye'ye muhasım etnik devlet yapılanmasında son aşamaya gelinmiş, Barzani'nin himayesinde bu bölgede yuvalanan PKK'nın terör tehdidi had safhaya ulaşmış ve Türkmen kardeşlerimizin varlığına kastetmeyi ve Kerkük'ü zorla ele geçirmeyi amaçlayan stratejik planın son perdesi açılmıştır.

Türkiye'ye her vesileyle meydan okuyan Barzani karşısında sessiz ve tepkisiz kalan AKP hükü-

meti inisiyatifi her alanda peşmergelere bırakmakla kalmamış, Türkiye'nin milli güvenliğini de Barzani'ye havale etmiştir.

**Sayın Başkan,
Değerli Milletvekilleri,**

Türkiye'nin karşısındaki iç ve dış güvenlik tehdit ve tehlikeleri ağırlaşarak sürmektedir.

Kanlı terör tırmanmış, etnik bölücülük ve hain tahrikler hız kazanmıştır.

Milli birliğimizin ve bölünmez bütünlüğümüzün dayandığı temelleri yıkmayı amaçlayan topyekün bir saldırı başlatılmıştır.

Tek vatan, tek devlet, tek millet, tek bayrak ve tek dil ilkeleri sorgulanmakta ve yıkılmak istenmektedir.

Türkiye'nin milli devlet niteliği ve üniter yapısı hedef alınmıştır.

Türk milletinin bin yıllık kardeşliği tehdit altındadır.

Terörün tırmandığı bir dönemde etnik bölücüler, hain emellerini siyasi yollarla gerçekleştirme ümidiyle yeniden ortaya çıkmıştır.

Böyle bir ortamda, siyasi çözüm çağruları yoğunluk kazanmış, Türkiye'nin bölünme modelleri parti kongrelerinde ve ABD Büyükelçisinin resmi konutunda Sayın Başbakan'ın yakın çevresinde yer alan AKP Milletvekillerinin de katıldığı etnik davetlerde alenen tartışılmaktadır.

Sayın Başbakan'ın dağdaki militanları siyasi af vaadiyle özendirerek şehirlere ve siyasete davet anlamına gelen beyanları, silahların bırakılması için siyasi tedbirler arayışına girdiğini gösteren işaretler, Meclis çatısı altındaki etnik bölücülerin siyasi ve hukuki koruma altına alınması, herkes kabul etmelidir ki haklı endişeleri davet eden vahim gelişmeler olmuştur.

Etnik bölücülüğün meşru bir faaliyet alanı haline getirilmesi için siyasi süreçler başlatılması işaretlerinin arttığı bir ortamda, hükümetin terörle mücadelede hedef küçültmesi Türk milletinde derin bir hayal kırıklığı ve infial yaratmıştır.

AKP hükümetinin PKK'yı Kuzey Irak'tan söküüp atmak ve tasfiye etmek hedefinden vazgeç-

rek, fiili saldırıların durdurulması amacıyla sınırlı bazı tedbirlerle yetineceği artık anlaşılmıştır.

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin sınırötesi operasyon yetkisini vermesinden altı hafta geçtikten sonra askeri makamlarımıza siyasi direktif verilmesi ve kış şartlarının gelmesi, sınırlı bir bölgede nokta operasyonlarıyla yetinileceğini ve PKK'yı gerçek anlamda tasfiye edecek çapta bir askeri müdahalenin gündemde bulunmadığını ortaya koymuştur.

Diplomatik ve siyasi zeminin hazırlandığı gibi gerekçeler bu gerçekleri değiştirmeyecektir.

Önümüzdeki dönemde, silah bırakma ve siyasi süreç denkleminde Türkiye'nin karşısına hangi tehlikelerin çıkacağı daha iyi görülecek ve anlaşılacaktır.

Hükümet programı üzerinde 3 Eylül 2007 günü yaptığım konuşmada "bölücü terörün siyasi gündemine hizmet edecek zorlamaların bir kardeş kavgasına davetiye çıkarmak olacağının artık idrak edilmesi" gerektiğini dile getirmiştım.

Aradan geçen üç ay içinde cereyan eden gelişmeler bu konudaki endişelerimizi maalesef çok ciddi biçimde arttırmıştır.

Bu tehlikeye karşı hükümeti uyarmak ve bu felaket gidişatına engel olmak bizim için bir vatanseverlik görevi ve borcudur.

Burada ateşle oynayan, bu samimi gayretler içinde olanlar değil pusulasız bir sürükleniş içinde bunun şartlarını hazırlayanlardır.

Siyasi istismar ve rant hesapları da aynı adreste aranmalıdır.

Başta Sayın Başbakan olmak üzere bu konuda sorumluluğu olan herkes dürüst bir vicdan muhasebesi yapmalı ve gelecek seçimleri değil gelecek nesilleri düşünerek Türkiye'nin geleceğini ateşe atacak bu yoldan biran önce dönme basiretini gösterebilmelidir.

Türkiye'nin milli birliğinin ve kardeşliğinin sigortası olan Milliyetçi Hareket ve Türk Milliyetçileri bu konuda her bakımdan vicdan huzuru içindedir.

**Sayın Başkan,
Değerli Milletvekilleri,**

Bilindiği üzere UNESCO tarafından, Hazret-i Mevlana'nın doğumunun 800. yıldönümü olan

2007 yılı “Mevlana Yılı” ilan edilmiştir. İçinde bulunduğumuz 01-17 Aralık 2007 tarihleri de Hazret-i Mevlana'nın 734. vuslat yıldönümü olarak anılmaktadır.

Bütün karanlıkları aydınlatan ışığı, ulaştığı bütün gönülleri ısıtan sıcaklığı ile Hazret-i Mevlana'nın anlayış, düşünce ve inanç zenginliğinin siyaset, ilim ve toplum hayatımıza yansımalarını diliyor, Hazret-i Mevlana'yı rahmetle anıyorum.

2008 yılı bütçesinin Türkiyemiz için hayırlı sonuçlar getirmesi temennisiyle yüce heyetinizi içten duygularla selamlıyor, saygılarımı ve teşekkürlerimi sunuyorum.